

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 11. Ob quas caussas tam turpis appareat superbus alioquin spiritus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

fato aëre, aut alio elemento, concurrente aliqua mixtione subtilium corporum, per art. 2. q. 2.
ar. 2. q. 2.
& talij cum S. Thom.
artem Angelicam applicatorum, & se in-
uicem transmutantium, vt ex eis vna sub-
stantia resultet apta ad talis corporis re-
præsentationem. Aiunt Angelos sanctos
sumere hanc materiam ex purioribus cor-
poribus, quæ in superiore parte aëris inue-
niuntur; à dæmonibus autem ex locis ter-
restribus humidioribus, & fortasse immun-
dis ac cœnosis, eò quòd, in pœnam suæ
malitiæ, aliud eis non permittatur.

§. XI.

*Ob quas cauſas tam turpis appareat superbus
alioqui Spiritus?*

Animaduertite igitur, mortales, qua-
lem aduersarium; attendite, peccatores,
qualem dominum; videte magæ & sagæ,
qualem sponsum habeatis; ex qua mate-
ria corpus gerat compactum, aut qualia
de patibulis, vel rotis, vel bustis cadavera
mutuet, vt se vestiat, & vobis ornet. Ani-
maduertite, qua forma se vobis fistat; quā
ater, quām teter, quām squallidus, quām
monstrosus appareat? Putatis, hoc super-
bum illum spiritum libenter facere; qui
vtique mallet in specie pulchra, regia, cæ-
lesti

lesti videri, vt admirationi esset eius pulchritudo, & ad decipiendum aptior frons blandiens; sed cogitur diuina voluntate, yt in sordida & humano generi inuisa forma, vel etiam metuendo vultu plerumque se præbeat intuendū. Sic tumor illius premitur; sic fastus humiliatur; sic innotescit quantum à sua origine degenerarit; quantumque peccato sit deformatus; sic homines docentur, quantis monstris seruant, si se sinunt seduci; sic peccatores monentur, qualium prodigiorum, in inferno sint habituri societatem.

Alex. ab Alexand. lib. 5 Genitalium dierum cap. 27. Apud Athenienses, si semimares, aut insoliti animalium partus, & alia monstra informia edita essent, fœtus exportari, & in mare, vel flumen deiici iubebatur. Quid aliud vult Deus, cùm talia dæmonum monstra sinit videri, quām vt ea detestemur, amoliamur, & in mare Creticum, procul à nobis, immò in barathrum illis debitum ablegemus? Pudor est, amentia est, insania est, nos illum qui pro nobis passus est tam dira, qui pro nobis sanguinem & vitam fudit, qui *speciosus est præ filijs hominum*, spernere, ipsumq; Saluatorem nostrum, amabilissimumque Iesum nostrum fugere, repudiare, auer-

fari;

sati; & audi^re, sequi, ah s^epenumero etiam colere ac venerari, tam vile, tam turpe, tam execrandum monstrum, perditem nostrum, & animæ nostræ latronem, draconem s^euissimum, qui aliquando non solum nobis insultans hoc ipsum exprobabit; sed etiam aduersus Redemptorem nostrum de tam insipiente perfidia nostra gloriabitur. Quam rem etiam atque etiam considerans D. Basilius, in hunc modum proponit. *Terribilis me quidem cum mentis confernatione horror inuadit metuentem vi-*

S. Basil.
in Reg.
fus. disp.
2. iur.

delicet, ne si aliud agendo in rebus futilibus a^t vanis animum occupauero, a Dei charitate dejectus Christo dedecorisim. Qui enim assidue nunc suis nos artificijs circumuenire, & mundialis istius vitæ illecebris inescans omni conatu efficere studet, ut datorum nobis a Deo beneficiorum, Deiq^z ipsius memoriam ex animis nostris reuellat, is, ubi hinc migrauerimus, eum animarum nostrarum exitio nobis insultans, vehementissimeq^z insectans, contemtione Domino nostram contumeliosè exprobarbit, contumaciaq^z ac defectione ab ipso nostra, gloriandi materia aduersus illum utetur, quòd videlicet, cùm nos ipse neque crearit, neque pro nobis mortem subierit, sibi tamen, spretis contemtisq^z

temtisq; Dei praeceptis obsequentes habuerit.
 Evidem istam ego futuram aduersus Domini-
 num contumeliosam opprobrationem, ac de-
 decus, & insolentem hostis gloriationem, gra-
 uiora longè esse statuo, quam ea, quæ sunt in
 gehenna supplicia, materiam videlicet nos ad-
 uersario Christi, gloriosius se se aduersus illum
 efferendi extitisse, qui concilianda nobis causa
 salutis & mortuus sit, & resurrexerit: cui
 etiam vel hac gratia maiorem in modum debi-
 tores sumus, sicut scriptum est.

§. XII.

*Monstrorum Acheronticorum fœditas horro-
 rem parit.*

Superest ergo, ut hæc monstra horrea-
 mus, fugiamus, detestemur. Quod sancti
 sanè tanto ardenter faciunt, quanto
 censem clarius, sibi bonum esse adhærere
 Deo. Nam & Sanctis appareat, ut in Iob,
 in D. Ioanne, in Antonio, in Dunstano,
 in Brunone Episcopo Herbipolensi, in ipso
 Christo est demonstratum. Cum his velut
 miles congressus est, ut ex certamine vi-
 tores prodirent, tantoq; fierent illustri-
 res, postquam vicissent. Alijs appareat Dei
 beneficio, ut territi desinant peccare, & re-
 fipiscant. Alios omnino deuorat, quibus

non